

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG LEGFELSŐBB BÍRÓSÁGA
mint felülvizsgálati bíróság

Gfv. IX.30.184/2009/4.szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság dr. Pásztor Pál ügyvéd (1024 Budapest, Fillér u.1.) által képviselt **felperesnek**, dr. Kádár Katalin ügyvéd által képviselt **alperes** ellen **kártérítés** megfizetése iránt a Fővárosi Bíróságnál 5.G.40.703/2005. szám alatt indult és másodfokon a Fővárosi Ítéltábla 16.Gf.40.351/2008/6. számú ítéletével befejezett perében az említett jogerős ítélet ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán indult felülvizsgálati eljárásban a 2009. október 6-án megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Ítéltábla 16.Gf.40.351/2008/6. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 1.500.000 Ft felülvizsgálati perköltséget.

A le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték az állam terhén marad.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

A 60 millió Ft jegyzett tőkéjű B H Kft. cégjegyzékbe bejegyzett tagjai a V Kft., a C Ltd., a R Kft. és a R Kft. A B H Kft. 1997. december 31-i hatállyal elhatározta részvénytársasággá átalakulását, majd a jogutódjaként 1.200.000.000 Ft alaptőkével alapított Rt. 1998. április 22-én benyújtotta cégbejegyzési kérelmét a Cégbírósághoz.

A felperes a V Kft-vel és a C Ltd-vel 1998. november 5-én megkötött szerződéssel azzal vásárolta meg a jogutód részvénytársaság összesen 600.000.000 Ft névértékű részvényét, hogy ha nem került sor a részvénytársaság bejegyzésére, akkor a szerződés tárgya az eladóknak a B H Kft-ben lévő - összességében a törzstőke 50 %-át kitevő - üzletrésze.

A P Rt. - az őt megillető vételi jog gyakorlásával - 1998. december 15-én a R Kft-től és a R Kft-től vásárolta meg a jogutód Rt. további összesen 600.000.000 Ft névértékű részvényét azzal, hogy a részvénytársaság bejegyzésének elutasítása esetén az adás-vétel a két eladó összesen 30.000.000 Ft értékű üzletrészeire vonatkozik. A 600.000.000 Ft össznévértékű törzsrészvényt, illetve a 30.000.000

Ft értékű üzletrészt 1998. december 31-i szerződéssel a P Rt. a Pénzügyi Rt. részére értékesítette. Ugyanezen részvények, illetve üzletrészek értékesítése tárgyában a R Pénzügyi Rt., mint eladó a P Vagyonkezelő Kft-vel, mint vevővel kötött 1999. VI. 11-én adás-vételi szerződést.

Az átalakulás folyamatban léte alatt a B H Rt. 1999. január 11-én megtartott közgyűlés igazgatósági tagok és felügyelő bizottsági tagok megválasztásáról döntött. Az igazgatóság tagja lett K V is vezérigazgatóként, önálló cégjegyzési joggal. Az igazgatóság és a felügyelő bizottság 1999. február 24-én tartott együttes ülésén G E igazgatósági tag bejelentette, hogy a társaság vagyonát elveszítette, majd az igazgatóság felmentette K V vezérigazgatót és H É gazdasági igazgatót. 1999. március 17-én sor került K V visszahívására és vezérigazgatói munkaviszonyának megszüntetésére is.

A Cégbíróság 1999. május 28-án kelt végzésével elutasította a B H Kft. átalakulása folytán alapított Rt. cégbejegyzési kérelmét.

A B H Kft. 1999. szeptember 6-án a felperes és a P.W. Kft. tagok részvételével taggyűlést tartott. Ezen a napon elkészítették a változásokkal egységes szerkezetbe foglalt társasági szerződésüket, melyben a társaság törzstőkéjét 60.000.000 Ft-ban, a felperes és a P W Kft. üzletrészenek értékét pedig 30.000.000 - 30.000.000 Ft-ban határozták meg. A változásbejegyzési kérelmet azonban a Cégbíróság hiánypótlási kötelezettség elmulasztása miatt elutasította.

A B H Kft. 1999. szeptember 20-án felszámolás alá került. (A P W Kft-t végelszámolási eljárás lefolytatása után 2005. november 22-én törölték a cégjegyzékből.)

A P Rt. cégjegyzékből való törlésére átalakulás miatt, 2004. augusztus 31-i hatállyal került sor, jogutódja beolvadás folytán az alperes.

A 2001. VIII. 1-től végelszámolás alá került, 2006. X. 5. óta pedig felszámolás alatt álló felperes keresetében azt kérte, hogy a bíróság az 1997. évi CXIV. törvény (Gt.) 56. § /3/ és /4/ bekezdése, valamint 296. § /1/ és /3/ bekezdése alapján állapítsa meg az alperesnek, mint a P. Rt. jogutódjának korlátlan és teljes felelősségét, amiatt, hogy a B H Kft. eladósodása, majd felszámolás alá kerülése bekövetkezett és a Ptk. 339. §-a alapján kötelezze az alperest 600.000.000 Ft kártérítés és ennek 2000. március 1-től járó kamatai megfizetésére. Előadása szerint a felperes kára a B H Kft-ben meglévő üzletrészszerészenek értékvesztése. Állította, hogy a P. Rt. megszegte az 1996. évi CXII. tv-nek (Hpt)-nek a prudens működésre vonatkozó szabályait, ugyanis a társaság vagyonát jelentős mértékben meghaladó hiteleket folyósított a B H Kft-nek, annak felhasználását pedig nem megfelelően ellenőrizte. Emellett tagként sem működött együtt a felperessel a Budai Hengermalom Kft. törvényes működésének helyreállítása érdekében, még a megszerzett 50 %-os részesedésének közzététele iránt sem intézkedett.

A követelés elévülésére is hivatkozó alperes a kereset elutasítását kérte.

Az első fokú bíróság 40. sorszámú ítéletével a keresetet elutasította.

Az ítélet szerint a felperes követelése már a per megindítása elévült, a felperes kára pedig nem áll összefüggésben a P Rt. nem prudens banki működésével. A B H Rt. eladósodását nem a túlhitelezés, illetve a kölcsönszerződések életben tartása okozta, hanem azok a vezetők, akik a felvett kölcsönöket esetlegesen nem a cég céljaira fordították. Az sem róható fel a P Rt-nek, hogy hitelezőként érvényesítette a B H Kft. felszámolása során a kölcsönszerződésekből eredő követelését. Az 1999. január 1-je és 1999. VI. 11-e között történtekért az alperest azért sem terheli felelősség, mert ebben az időszakban sem a P Rt-nek, sem az egyszemélyes társaságát képező P W Kft-nek nem volt részesedése a B H Kft-ben. Nem játszott szerepet az alperes jogelődje Károlyi Vilmos megválasztásában sem. Az sem az alperes jogelődjének hibája, hogy a felperest nem tünteti fel a cégnyilvántartás a Budai Hengermalom Kft. tagjaként. Az alperes jogelődje soha nem volt uralkodó tagja a Budai Hengermalom Kft-nek, egyébként sem álltak fenn a megállapítási kereset előterjesztésének feltételei.

A felperes fellebbezési alapján eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A jogerős ítélet szerint a Gt. 296. §-ának /1/ és /3/ bekezdése csak a társaság tartozásai tekintetében tette lehetővé az uralkodó tag korlátlan és teljes felelősségének megállapítását, a felperes pedig saját részesedése értékcsökkenésért perel. Önmagában emiatt alaptalan a Gt. 296. § /1/ és /3/ bekezdésére alapított keresete. Egyébként is a jogszabály alapján csak az 50 %-ot meghaladó mértékű, (és közvetlen) részesedésnek lett volna jelentősége, ennek hiányában az alperes jogelődje uralkodó tagnak sem minősült.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a B H Kft. működése során nem tanúsított az alperes kártérítési felelősségét megalapozó jogellenes magatartást. 1998. december 15-e és december 31-e között - amíg az alperes jogelődje a B H Kft. tagja volt - tisztségviselő választásról nem született döntés, nem az alperes, hanem a felperes kötött K V szindikátusi szerződést, 1999. január 11-én a cég akkori tagjai döntöttek - az alperes nélkül - Károlyi Vilmos tisztségének meghosszabbításáról. A Hpt-nek a prudens működésre vonatkozó - 70-90. §-aiban található - rendelkezései elsősorban a bank saját likviditását, saját befektetőinek érdekvédelmét szolgálják. A hitel felvételéhez adatokat szolgáltató adós cég egy tagja nem hivatkozhat alappal arra, hogy társasági jogviszonyának létrejötté előtt az adósnak egy pénzügyi intézet nem kellő körültekintéssel nyújtott hitelt. Önmagában még egy könnyelmű hitel kihelyezés sem okozhat kárt az adósnak.

Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság szükségtelennek találta az elévülés kérdésének vizsgálatát.

A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra, új határozat hozatalára utasítását kérte. Külön sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság 7,5 millió Ft perköltség megfizetésére kötelezte a felperest az alperes javára. Felülvizsgálati kérelmét a következőkkel indokolta:

A B H Kft. nem került a Gt. hatálya alá, ezért a jogvita elbírálásánál az 1988. évi VI. törvény 322. § /1/-/3/ bekezdéseit kell irányadónak tekinteni. E rendelkezések értelmében, ha egy részvénytársaság megszerezte egy másik részvénytársaságnak az alaptőke több mint $\frac{1}{4}$ -ét kitevő részvényeit, köteles ezt hivatalos lapban közzétenni, és mindaddig nem gyakorolhatja részvényesi jogait, amíg e kötelezettségének nem tesz eleget. Mivel sem a P Rt., sem a R Rt. nem gondoskodott jelentős részesedésüknek a Cégléletről való közzétételéről, a részvételük mellett meghozott valamennyi határozat törvénysértő volt.

Figyelmen kívül hagyta a másodfokú bíróság, hogy a B H Kft-ban a P Rt. két stróman cég - a R Kft. és a R S Kft. - útján színlelt és a törvény megkerülését jelentő szerződésekkel szerzett tulajdonosi részesedést. Pénzt kölcsönzött e két cégnek a vásárláshoz, majd a kölcsön visszafizetésének biztosítására vételi jogot alapított, melyet később érvényesített. E két stróman cég írta alá a jogutód Rt. alapító okiratát és a P Rt. igazgatósági tagot és felügyelő bizottsági tagot is delegált a B H Kft-be. Így az átalakulási kérelem is érvénytelen, a vételi jog gyakorlása pedig törvénysértő volt, a P Rt. tulajdonszerzése semmisnek minősül.

Megsértette a P Rt. a prudens működés szabályait is, és ebből a szempontból nincs jelentősége annak, hogy csak két hétig volt tagja a B H Kft-nek. A P Rt. formálisan már 1998. január 1-től részese volt a cég döntéshozatali mechanizmusának a tisztségviselők útján, ugyanakkor ezek a személyek kontroll funkciókat nem láttak el, sőt a P Rt. által delegált H T volt a rendszeres aláírója a P Rt.-vel megkötött hitelszerződéseknek. A P Rt. magatartása vezetett oda, hogy a cégnek egyáltalán nem volt vezetése, irányíthatatlanná vált, végül K V az általa megbízott biztonsági őrral elfoglaltatta a cég székhelyét.

A jogerős ítélet súlyosan félreértelmezi a prudens működésnek a Hpt-ben megfogalmazott szabályait, célját és értelmét. A Hpt. 11. §-a értelmében a banknak minden esetben jogkövető, törvényes magatartást kell tanúsítania. Akkor felel meg a 11. §-ban írt elvárásnak, ha független a pénzügyi intézmény működését veszélyeztető befolyástól és biztosítani képes a pénzügyi intézmény megbízható, gondos, óvatos és körültekintő, azaz prudens tulajdonosi irányítását és ellenőrzését. Minden törvénysértés, szabálysértés egyben a prudens működés megsértése és megalapozza a

bank kártérítési felelősségét. Nem fér össze a prudencia fogalmával színlelt szerződések megkötése, az üzletrész, vagy részvényvásárlás bejelentésének elmulasztása, a változások cégbírószági bejegyzésének meghiusítása. A bank felelősséggel tartozik a harmadik személyeknek okozott károkért is. Egy nagyszámú kölcsön folyósítása a külső szemlélőben a bonitás, hitelképesség bizonyítéka, többek között ezzel is megtévesztette a külvilágot a PB Rt. H T is biztosította a felperes képviselőit, hogy együttműködve kívánják rendezni az adósságot és a cég gazdálkodását. Erre meg is volt az esély. A Hpt. 133.-137. §-ai a prudens működés lényegét jelenítik meg. A PB Rt. prudens működése pedig, - ahogy azt egy másik perben készült szakvélemény és P és társai elleni büntető eljárás is alátámasztotta - nem volt biztosított.

Az alperes a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A Legfelsőbb Bíróság mindenekelőtt azt rögzíti, hogy mivel a felülvizsgálati kérelemmel támadott jogerős ítélet mellőzte a perbeni követelés elévülésének vizsgálatát és az elévülés kérdésével a felülvizsgálati kérelem sem foglalkozott, a felülvizsgálati eljárásnak sem képezi tárgyát annak vizsgálata, hogy az első fokú ítélet helytállóan állapította meg a keresettel érvényesített követelés elévülését.

A másodfokú bíróság jogszabálysértés nélkül döntött a keresetet elutasító első fokú ítélet helybenhagyásáról, a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból nem minősül jogszabálysértőnek.

A felperes azért kérte keresetében az alperes kártérítésben marasztalását, mert az alperes jogelődjének a P. Rt.-nek jogellenes magatartása miatt adósodott el a B H Kft. és értéktelenedett el a felperes üzletrésze. Kárát 600 milliós forintban az üzletrész értékvesztésének megfelelő összegben határozta meg. A kereset szerint a kártérítési felelősséget megalapozó jogellenes magatartás az volt, hogy a P. Rt. részben tagként, részben pénzügyi intézményként az 1997. évi CXIV. törvénybe, valamint a Hpt. rendelkezésébe ütköző és a Ptk. által megkívánt együttműködési kötelezettséget sértő magatartást tanúsított.

A felülvizsgálati kérelem a fentebb írt kereseti előadástól részben eltérően, már nem az 1997. évi CXIV. törvény, hanem a gazdasági társaságokról szóló korábbi jogszabály, az 1988. évi VI. törvény rendelkezéseit tekintette irányadónak a jogvita elbírálása szempontjából és e jogszabály 322. § /2/ és /3/ bekezdésének megsértésére hivatkozott. Elkerülte azonban a figyelmét, hogy az 1988. évi VI. törvény részvénytársaságról szóló VII. fejezetének 7. címe a részvénytársaságnak nem bármilyen cégformájú gazdasági társaságban való befolyás szerzésével kapcsolatban, hanem csak egy

másik részvénytársaságban való jelentős, többségi, vagy kölcsönös részesedése esetére tartalmaz rendelkezéseket. A B H Rt. cégbejegyzési eljárásának folyamatban léte alatt, azaz a még létre nem jött részvénytársaságban a P. Rt. részvényeket nem szerezhették, miután pedig az Rt. cég bejegyzési kérelmét a Cégbíróság megtagadta, az átalakulni kívánó B H Kft-nek - az 1988. évi VI. törvény 369. § /1/ bekezdésben írtaknak megfelelően - Kft. formájában kellett tovább működnie. Mindebből pedig az következik, hogy az 1988. évi VI. törvény 322. § /2/ bekezdésében írt közzétételi kötelezettség a P Rt-t nem terhelte. Amennyiben köteles lett volna a P Rt. az 1988. évi VI. törvény 322. § /2/ bekezdésében írtaknak megfelelően eljárni, akkor sem terhelte volna a P Rt-t a Ptk. 339. §-a alapján kártérítési felelősség e kötelezettség elmulasztása miatt. A Ptk. általános szabályai és az 1988. évi VI. törvény rendelkezései ugyanis általános és különös viszonyban állnak egymással, az 1988. évi VI. törvény 17. §-ának értelmében a gazdasági társaságoknak és tagjaiknak csak az 1988. évi VI. törvényben nem szabályozott vagyoni és személyi viszonyaira lehet alkalmazni a Polgári Törvénykönyv rendelkezéseit. Az 1988. évi VI. törvény 322. §-ának /3/ bekezdése pedig - mint speciális jogszabályi rendelkezés - a 322. § /2/ bekezdésében foglalt kötelezettségszegés jogkövetkezményét meghatározza. Kifejezetten úgy rendelkezik, hogy e kötelezettségszegés jogkövetkezménye a részvényesi jogok gyakorlásának tilalma és nem utal a jelentős részesedést szerző részvénytársaság kártérítési felelősségére. Megjegyzi a Legfelsőbb Bíróság, hogy a felülvizsgálati kérelem egyetlen olyan taggyűlési határozatra sem hivatkozott, melynek meghozatalában a P Rt. a 322. § /3/ bekezdése értelmében nem vehetett volna részt. Ha került volna sor ilyen határozat meghozatalára, akkor annak hatályon kívül helyezése iránt a törvény által erre feljogosított személyek a határozathozataltól számított 30 napos jogvesztő határidőn belül indíthattak volna a B H Kft. ellen keresetet és a határozatot csak a bíróság döntése függvényében lehetne érvénytelennek tekinteni.

Önmagában az sem alapozza meg az alperes kártérítési felelősségét, hogy a felperes állítása szerint a P Rt. semmis szerződésekkel szerzett tulajdonosi részesedést, illetve vételi jogának alapítására és gyakorlására törvénytörően került sor. A felülvizsgálati kérelem nem hivatkozott olyan bírósági ítéletre, mely a hivatkozott szerződések, illetve jognyilatkozat semmisségét megállapította volna és ennek megállapítására irányuló kereset előterjesztésére jelen perben sem került sor. A P Rt. tulajdonszerzésének semmisségét, a vételi jog alapításának és gyakorlásának jogszabálysértő voltát, ezért nem vizsgálhatta a felülvizsgálati eljárásban a Legfelsőbb Bíróság.

Önmagában valamely jogszabálysértés nem váltja ki a kártérítési felelősséget. A jogszabályok megsértése csak akkor minősül a

kártérítési felelősséget megalapozó jogellenes magatartásnak, ha a károsult e jogszabálysértő magatartással okozati összefüggésben kárt szenved el. A felperes nem tudta a perben bizonyítani, hogy a B H Kft. vagyronvesztését és ennek folytán a felperes üzletrészenek elértéktelenedését a P. Rt. okozta volna a Hpt-nek a prudens működésre vonatkozó szabályai megsértésével. A Hpt. 70. §-a azt mondja ki, hogy a hitelintézet a prudens működésre vonatkozó előírások betartásával úgy köteles a rábízott idegen és saját forrásokkal gazdálkodni, hogy folyamatosan fenntartsa azonnali fizetőképességét (likviditását) és mindenkor fizetőképességét (szolvenciáját). A P Rt. 1998. november előtt - tehát a felperes részvényvásárlását, illetve üzletrész vásárlását megelőzően - és a B H Kft. hitelkérelme alapján döntött arról, hogy e cégnek kölcsönt folyósít. A hitelfelvétel minden esetben a cég - közvetetten a tulajdonosok, illetve a menagment - döntése volt. A P Rt-nek a hitel kihelyezésekor is ügyelnie kellett arra, hogy azonnali fizetőképessége fennmaradjon, továbbá, hogy ne kerüljön veszélybe mindenkor fizetőképessége sem, ennek érdekében kellett betartania a Hpt-nek a kockázatvállalás korlátozásával kapcsolatos rendelkezéseit. Téves a felülvizsgálati kérelemnek az az álláspontja, hogy az alperes a hitel kihelyezéssel a B H Kft-nek és ezen keresztül a felperesnek, mint tagnak kárt okozhatott. Az adós, illetve az adós tagjai nem szenvedhettek el kárt amiatt, mert a P. Rt. a hitel kihelyezés banki kockázatát rosszul mérte fel, saját kockázatvállalásának mértékét esetleg nem ismerte fel, emiatt kár csak a P. Rt. betéteseit, hitelezőit érhetette.

Az 1988.évi VI. törvény részletes szabályokat tartalmaz a vonatkozásban, hogy a Kft. tagjait, a részvénytársaság részvényeseit milyen jogok illetik meg, tulajdonosi jogaikat mily módon gyakorolhatják. Az 1988. évi VI. törvény a korlátolt felelősségű társaságnál az ügyvezetőket, a részvénytársaságnál pedig az igazgatóság tagjait vezető tisztségviselőknek tekinti, 32. §-ának /1/ bekezdése pedig kimondja, hogy e személyek, valamint a felügyelő bizottság tagjai és a könyvvizsgálók is az ilyen tisztséget betöltő személyektől általában elvárható gondossággal kötelesek eljárni, a polgári jog általános szabályai szerint felelősek kötelezettségeik megszegésével a gazdasági társaságnak okozott kárért. Az 1988. évi törvény 188. §-a kimondja, hogy a Kft-nek azok a tagjai, akik olyan határozatot hoztak, amelyről tudták, vagy a tőlük elvárható gondosság mellett tudhatták, hogy a társaság jelentős érdekeit nyilvánvalóan sérti, korlátlanul és egyetemlegesen felelnek az ebből eredő kárért. Ha pedig a taggyűlés elvetette azt az indítványt, hogy a társaságnak az alapításáért felelős tagok, az ügyvezetők, vagy a felügyelő bizottsági tagok és könyvvizsgálók, továbbá a 188. § alkalmazásával a többség tagjai ellen támasztható kártérítési követelése érvényesítésre kerüljön, illetőleg ha a taggyűlés ilyen indítvány ellenére mellőzte a határozathozatalt, akkor - a 196. § /1/ bekezdés szerint - a

törzstőke legalább 1/10-ed részét képviselő tagok a követelést a taggyűlés napjától számított 30 napon belül keresettel maguk érvényesíthetik a bíróság előtt a társaság javára. A perbeni esetben azonban a felperes nem állította, hogy a P. Rt., mint a B H Kft. tagja megsértette volna a 188. § rendelkezéseit, nem indított a 196. § /1/ bekezdése szerinti keresetet (Megjegyzi a Legfelsőbb Bíróság, hogy a B H Kft-ben csak jelentős részesedéssel rendelkező P Rt. vonatkozásában arra sem hivatkozhatna a felperes, hogy tartósan hátrányos üzletpolitikája miatt helye van az 1988. évi VI. törvény 326. § /3/ bekezdés alkalmazásának).

A jogerős ítélet tehát nem sértette sem az 1988. évi VI. törvény, sem a Ptk., sem a Hpt. rendelkezéseit. Nem követett el jogszabálysértést a másodfokú bíróság azzal sem, hogy helybenhagyta az első fokú ítéletnek a felperest az alperes javára 7,5 millió Ft perköltségben marasztaló rendelkezését. Az elsőfokú bíróság döntésének meghozatalakor 600 millió Ft pertárgy értéket vett alapul, a 7,5 millió Ft összegű ügyvédi munkadíj pedig jóval kevesebb volt annál, mint ami a 32/2003./VIII.22./ IM rendelet 3. § /2/ bekezdése alapján - a munkadíj mérséklése nélkül - az alperest megillette volna. Helytállóan állapította meg tehát a másodfokú ítélet, hogy a megítélt ügyvédi munkadíj nem minősült eltúlzottnak.

Mindezekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság a Pp. 275.§ /3/ bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. A felperes eredménytelen felülvizsgálati kérelmet nyújtott be, ezért köteles megfizetni az alperes ügyvédi munkadíj formájában felmerült felülvizsgálati perköltségét, melynek összegét - ÁFA-val növelten, mérsékelt mértékben, a kifejtett ügyvédi munka alapulvételével - állapította meg a Legfelsőbb Bíróság. A perköltségekről szóló döntés a Pp. 270. § /1/ bekezdésén, 78. § /1/ bekezdésén és a 32/2003. augusztus 22. IM rendelet 3. § /5/ és /6/ bekezdésén alapul.

A felperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986./VI.26./ IM rendelet 13. § /1/ bekezdése és 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2009. október 6.

Salamonné dr. Solymosi Ibolya sk. a tanács elnöke
Dr.Lőrincz Györgyné sk. előadó-bíró
Dr.Vezekényi Ursula sk. bíró

A kiadmány hitelélül:

*/Seres Józsefné/
bíróági tisztviselő*